

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

25-2/13
Београд
НМД

04 FEB 2013

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

10.

дел.бр. 2867 датум 04.02.2013.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- мр Небојша Стефановић, председник -

11000 БЕОГРАД
Ул. Краља Милана 14

У складу са чланом 107. став 2. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006), односно чланом 18. став 1. Закона о Заштитнику грађана („Службени гласник РС“, број 79/2005 и 54/2007) и на основу члана 150. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС“, број 20/2012), подносим Народној скупштини следећи

**ПРЕДЛОГ
ЗА**

ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВАНПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 71к став 2. Закона брише се.

Образложење

Уставом Републике Србије, чланом 145. прописано је да се судске одлуке заснивају на Уставу, закону, потврђеном међународном уговору и пропису донетом на основу закона. Судске одлуке су обавезне за све и не могу бити предмет вансудске контроле (став 3.).

Члан 71к став 2. Закона о ванпарничном поступку прописује да орган који је надлежан да спроведе поступак за стицање држављанства Републике Србије „није везан правноснажним решењем о времену и месту рођења“ (решењем донетим у ванпарничном поступку). Овим ставом Закона орган управе надлежан за вођење поступка за стицање држављанства изузет је од начела обавезне примене судских одлука и омогућено је да судска одлука буде предмет вансудске контроле, односно контроле од стране органа управе.

Измена Закона о ванпарничном поступку која се односила на утврђивање времена и места рођења, омогућила је грађанима који из објективних разлога нису испуњавали услове за упис у матичне књиге рођених, да у ванпарничном поступку пред судом доказују чињеницу рођења и да суд својим решењем утврди чињенице неопходне за упис у матичне књиге. Одредбом Закона садржаном у члану 71к став 2. којом орган који је надлежан да спроведе поступак за стицање држављанства Републике Србије „није везан“ правноснажним решењем о времену и месту рођења, ставља у неравноправан положај грађане који су чињеницу

рођења морали да утврђују у судском поступку како би стекли основ за упис у матичне књиге грађана, у односу на оне грађане који су у матичне књиге рођених уписани у редовном поступку уписа. У пракси то значи да се чињеница рођења детета која је пријављена матичару ради уписа у матичну књигу рођених, у законом прописаном року, било од стране здравствене установе где је дете рођено или од стране оца, другог члана домаћинства, или мајке (уколико је дете рођено ван здравствене установе) не проверава и узима као тачна, а да се та иста чињеница о рођењу која је утврђена у судском ванпарничном поступку може игнорисати.

Предложеном изменом спречава се непоштовање судских одлука и њихова вансудска контрола од стране органа управе и тежи постизању поштовања једног од основног принципа Устава Републике Србије према којем је правни поредак Републике Србије јединствен, а који подразумева постојање хијерархије међународних прописа и општих прописа унутрашњег права и њихову усклађеност са Уставом Републике Србије као највишим правним актом.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Саша Јанковић